

Nr 336.

Av herr **Engberg**, *angående utrustande av andra kam-
marens plenisal med så vitt möjligt ändamålsenliga
sittplatser.*

Den svenska riksdagens lokalfråga är allt annat än tillfredsställande ordnad. I all synnerhet gäller detta omdöme kamrarnas nuvarande inredning. Det har med all rätt klagats över den oro, det spring och den brist på samlad uppmärksamhet, som prägla kamrarnas sammanträden. Naturligtvis äro orsakerna härtill flera. Men det må undras, om icke en av de förnämsta är att söka i den otrevnad, som de nuvarande sittplatsanordningarna skapa. De pulpeter, kamrarna ha, äro i utomordentlig grad olämpliga för sitt ändamål. Man sitter obekvämt i dem. Men detta är icke den största olägenheten. De erbjuda icke nödigt utrymme för vare sig skrivning eller läsning. Pulpeters skiva är alldeles för smal för att kunna tjänstgöra som underlag för uppslagsböcker eller annan dokumentation. Det är praktiskt taget ogörligt att på densamma avfatta ett brev. Den oundvikliga följdén blir därför också den, att riksdagsledamöten för varje skrivgöromål tvingas lämna plenisalen. Vore pulpeterna ändamålsenliga och erbjöde de utrymme för såväl läsning som skrivning, så vunnes därmed, att kamrarnas ledamöter i vida större utsträckning än vad nu är fallet vore tillstädes vid förhandlingarna.

Inredningen av t. ex. det danska riksdagshusets plenisar synes erbjuda ett gott föredöme. Där är ledamötens pulpet ett bekvämt arbetsbord i smått, med utrymme för såväl böcker som papper och dessutom för en liten lampa med diskret ljus. Det synes vara på tiden, att den svenska riksdagen söker inrätta sina plenisar efter liknande principer. Och ehuru jag är väl medveten om att en något så när tillfredsställande reform i förevarande avseende erbjuder avsevärda kostnader och tekniska svårigheter, har jag likvisst ansett mig böra bringa spörsmålet under kammarens prövning.

Jag hemställer alltså,

att andra kammaren ville i skrivelse till riksgäldsfullmäktige anhålla, att kammarens plenisal måtte utrustas med så vitt möjligt ändamålsenliga sittplatser.

Stockholm den 31 januari 1929.

Arthur Engberg.